

Hálaadó Harangszó

2016. karácsony AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA XVII. évf. 2. sz.

Nevelő kegyelem *Olvasandó: Titusz 2, 11- 15*

Karácsony. Sokak számára egy szókapcsolat részévé vált: karácsonyi szünet. Így várják a gyerekek: végre, vége az iskolának, tanulásnak, korán kelésnek. Szabadok vagyunk, azt csinálhatunk, amit akarunk. De sok felnőtt is így várja ezeket a napokat. Végre, vége a hajtásnak, robotnak, szabadságon vagyunk –szabadok vagyunk. „Elengedhetjük magunkat!” Nem is szeretjük, ha erre az időre bármi kööttség jön be. Ugyanakkor ez az ige mégis ilyenről beszél. Isten kegyelme nevelni akar. (Sőt, a régi fordítás szerint egyenesen „tanítani.”) „Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, amely arra nevel /tanít minket...” Itt világosan arról van szó, hogy a karácsony, benne Isten végtelen szeretetének kijelentése, Egyszülöttjének eljövetele nem csupán „kellemes” perceket akar adni. Éppen nem arra való, hogy „elengedjük magunkat”. Hanem nevelni akar. Vagyis kéri-kívánja a figyelmünket, életünkbe valami újat szeretne belecsepegtetni, mint a tanórákon a tanár, szülői beszélgetéseken a szülő a nebulók fejébe. Egyszóval: ne maradjon következmények nélküli a karácsony az életünkben. Ehhez bizonyítanunk sokunknak változtatnunk kellene az ünneplésünkön, karácsonyi „szünet-felfogásunkon.” Ezt az igeszakasz így mondja: „megtagadni” valamit. De mit is? Mire nevel, tanít minket Isten üdvözítő kegyelme?

1, Először is éppen arra, hogy tagadjuk meg a „mindent-tudásunkat”. Ha Isten nevelni akar, azt azért teszi, mert van mire. Vannak hiányosságaink. A körülöttünk lévő, Isten nélkül élő, róla mit sem tudó emberi tömegnek is. Hiszen ők „mindent tudnak” arról, hogy nem érdemes isteni dolgokkal foglalkozni, mert a tudomány, a tapasztalat, a modern kor... Mindent tudnak arról, hogyan kell ünnepelni szépen, fényesen, vidáman, „magunkat elengedve” karácsonyt. Természetesen tartjuk, ha őket Isten nevelni akarja. Sőt, őket mi is szívesen nevelnénk. De nekünk, hívó embereknek, református keresztyéneknek is van mindig mit

tanulnunk, van miért nevelnie minket Istennek. Hiszen mi meg azt mondjuk, hogy mindent tudunk karácsonyról, Isten szeretetéről, Krisztus születéséről, a méltó ünneplésről. Isten mégis, épp kegyelme által akar nevelni. Mert ez a kegyelem, Jézus szeretetből való születése, Isten létére emberré létele sohasem „tudható”, nem érthető, nem megtanulható. Éppen ez által akar nyitottá tenni minket Isten önmaga, vagy kijelentése felé. Minden, ami történt, és ahogy történt arra az alázatra, nyitottságra, el-és befogadó készségre nevel minket, amivel szemben Isten felé fordulhatunk. Gondoljunk a napkeleti bölcsekre, akik „mindent tudva” is elindultak a jászol felé. De gondoljunk a jeruzsálemi bölcsekre is, akik „mindent tudva” mégsem tudtak semmit karácsonyról. Isten nem akarja „szabadidőnk, szünetünket” elrontani, de kéri, hogy maradjunk nyitottak, engedjük magunkat nevelni karácsony titka által.

2, Aztán arra nevel Isten karácsonykor az ő kegyelmével, hogy tagadjuk meg a hitetlenséget. Ilyenkor, ünnepek táján mindenki egy kicsit „hívőbb”, még a hit nélkül élők is. Mégis alapvetően hitetlen világ vesz körül minket. Csakhogy Jézus születése a maga hihetlenségével mégis valóság. És pontosan ez az, amivel Isten arra nevel, hogy tagadjuk meg a hitetlenséget. Karácsony minden mozzanata „hihetetlen”, ezért sokak számára elvetendő: „Ilyen nincs”. A szűztől születés, az angyalok, a csillag, az Isten emberré létele –hihetetlen. Csakhogy Isten mindig lehetetlen és hihetetlen helyzetekben válik jelenlévővé – karácsonykor meg különösen! Ha úgy tetszik, karácsony nevelési célja („pedagógiai programja”) nem más, mint hogy leszámoljunk a hihetetlen dolgokkal, a hitetlenséggel. Nemrégén egy olyan összefoglalást olvastam, amelyben neves tudósok vallottak hitről, hitetlenségről. Egyikük arról vallott, hogy sokáig nem volt köze a hit világához. Amikor azonban egyre inkább elmélyült a tudományban, kutatásban, egyre alázatosabb lett –és hitre jutott. Kepler pedig a tudományos munkája

zárszavaként –imádságot írt. Ha hagyjuk magunkat nevelni Isten kegyelme által, akkor kihalljuk belőle a biztatást: „ne légy hitetlen, hanem hívő”. Isten kegyelme a hitetlenség megtagadására nevel.

3, Az ige szerint még egy dologra nevel Isten minden embernek megjelent üdvözítő kegyelme: arra, hogy tagadjuk meg a világi kívánságokat. Ezt részletezi leginkább az apostol: mértékletesség, igazság, szentség –talán mert e téren van leginkább szükségünk nevelésre. Mondhatnánk úgy is, hogy itt látszik meg leginkább neveltetésünk eredménye (vagy eredménytelensége). Tulajdonképpen arról van szó, hogy elmúlik-e változás, következmények nélkül az életünkben karácsony. Vagyis: van-e valami nyoma annak, hogy Isten üdvözítő kegyelme elért minket? Sajnos, azt tapasztaljuk, hogy korunk emberének minden célja, vágya „világi”, vagyis kifejezetten erre a földi életre szól. A boldogság örökvényű fogalma is „anyagiasodik”: pénz, siker, befutottság. Nemrég egy megdöbbentő beszélgetést hallottam a rádióban. Egy fiatal lány –anya beszélt arról, hogy megszült kisgyermekét nem tartotta meg, örökbe

adta. A végső oka ez volt: kitűztem magam elé egy célt, ami az én életem, és én azt mindenben keresztül el akarom, és el fogom érni. A cél –mint kiderült ennyi: külföldre menni és megalapozni az életet anyagiilag... Sorolhatnánk a „világi”, tehát csak e földi életünkre való kívánságainkat. Isten kegyelme pedig éppen a jelenvaló világ mellett a „mennyei” világ boldog reménységére akar nevelni. Amikor karácsony sok tekintetben evilági étvágyunk kielégítését szolgálja (mint a régi gyermek-szindarab dala mondja: „csak jó nagyokat enni, inni, aludni, menni, gondtalan tekeregni...”) - akkor Isten ezt a láthatárt ki akarja tágitani a mennyei világ felé.

Karácsony. Szünet, szabadság. De ez nem csak a semmittevést jelentheti. Hanem szünetet, szabadságot önteltségünkötől, hitetlenségünkötől, világi kívánságainktól (azok „megtagadását”), és alázattal figyelni Istenre, akinek üdvözítő kegyelme nevelni akar minket – az örök életre. Ámen.

Gerecsei Zsolt lelkipásztor

Az Ácsi Református Egyház 2016. éve

Istennek hála, hogy lendületünk ebben az évben is megmaradt. Az egyház lelkészei, presbitériuma és tagjai a Mindenható segítségével, biztatásával erőt merítettek a minden évben megrendezendő szokásos események és az új kihívások megvalósításához.

Minden évben az ökumenikus imahéttel kezdődnek az események, majd a református bállal folytatódnak. Az idén is részt vettünk a Dunaalmási Szeretetthon tavaszi munkálataiban, és adományokat is vittünk.

Ebben az évben a Dunántúli Református Egyházkerület Balatonfüreden szervezte a REND-et. Népes csapattal vett részt gyülekezetünk. Az aratónap immár mondható, hogy hagyományoknak megfelelően zajlott le jó időben. A kézi aratás bemutatása után a volt baptista temető helyén állított emlékoszlop megkoszorúzását követően tábori Istentiszteletet tartottunk, majd közös ebéd, délutáni kultúrműsorok, gyerekek lovas kocsikáztatása következett. Különösen nagy sikere volt Écsi Gyöngyi hetényi lelkésznőnek, akinek bábokkal illusztrált meséje magával ragadta a közönséget. A lebonyolítás elképzelhetetlen lenne az önkormányzat és a Bakancsos Klub hathatós segítsége nélkül. A hittanos nyári tábor nagy létszámmal idén is jól sikerült. Augusztus 20-a előtt a hittanos napközis tábor, majd befejezéseként a Hagyatéka szórakoztatott minden résztvevőt. Októberben a Héthatáros hittanos kirándulás is megtörtént, több busznyai gyerek részvételével.

A 2016-os, Tatai Egyházmegye által szervezett reformáció ünnepsége nálunk került megrendezésre. A templomi Istentiszteletet követően, az iskola aulájában tartott szeretetvendégségre vártunk mindenkit. A vendégek jól érezték magukat.

Az advent beköszöntével minden vasárnap a gyerekek más és más csoportjai szolgálnak. Istennek hála, ebben a tanévben 300 hittanosunk van az óvodásokkal együtt. Ennyi gyerek Szenteste nem tudna szerepelni, ezért van

szükség az adventi szolgálatokra. Az első vasárnap elkészült a templomdombon az adventi koszosorú és az esti Istentisztelet után meggyújtottuk az első gyertyát. A második adventi vasárnap délután játszóház, kézműves foglalkozás volt. A negyedik vasárnapon az öregek karácsonya, és a karácsonyi koncert került megrendezésre. Szenteste most is megtelt a templom a gyerekek szolgálata alkalmával. Nagyon örültek a kiosztott ajándékoknak.

Ebben az évben elkészült a templomdombi iskola átalakításának terve. Az alsó szinten a három terem egybenyitható lesz, valamint mosdó helyiségek, kiszolgáló egységek kerülnek kialakításra, a padlástérben pedig szállás lehetőségek kiépítése fog megtörténni. A tervezésért majdnem 900.000 forintot fizettünk, miután jogerőre emelkedett. Ez tette lehetővé, hogy pályázatot nyújthassunk be a kivitelezéshez. A településképet meghatározó épületek külső és energetikai felújításához kiírt pályázaton tudtunk indulni, amit azóta be is fogadtak, mivel jogosnak ítélték bennünket a benyújtásra.

A parókia udvari részének (iroda, konyha, irattár mosdók) felújításához pályáztunk az Emberi Erőforrások Minisztériumához támogatásért. Itt 500.000 forintot kaptunk, melyet az egyházmegye 400.000 forinttal kiegészített. Ezek a munkálatok is elkezdődtek. Külső vakolat, párkány felújítása, a konyha járólapozása, festés, mázolás és villanyszerelés fog megtörténni.

A presbitérium a januári ülésén megszavazta a parókia bővítését. Ennek a munkálatai is elkezdődtek. A bővítés a gyülekezeti terem felé történik. Itt két szoba, egy WC, fürdőszoba és gardrób kerül kialakításra. A gyülekezeti terem és a parókia padlószintje között 40 cm szintkülönbség van így először a bővítés vonalában egy monolit vasbeton alapot kellett készíteni, majd a szintkülönbség egy részét kavicsal feltöltöttük, melyre

a vasbeton szerelőbeton elkészült. A további munkálatok a jövő évre tevődnek át.

Ha végig gondoljuk az előbbieken leírt programokat, építkezéseket, láthatjuk, hogy ezek megvalósításához egyházunknak nincs elég pénze. Ennek ellenére mégis megvalósultak a tervek. Ez azért volt lehetséges, mert mindig van egy, önmagát minden rendezvényhez és munkához, örömmel hozzáadó református, hívő gyülekezeti testvér vagy csapat. Az asszonyok sütnek, főznek, takarítanak, a temetőben többször levelet söpörnek. A férfiak az összes építkezésen segédmunkások, traktoraikkal kavicsot, törmeléket, szemetet és lehullott lombot, teherautójukkal építőanyagot szállítanak.

Nincs olyan rendezvény, ahova természetbeli- és pénz-adományokból ne lenne elég felajánlás. Látszik, hogy magukénak érzik az ácsi reformátusok a gyülekezetet.

Köszönet a lelkészházaspárnak a sok munkáért. A gyerekekkel való lelkiismeretes foglalkozásért, a sok új alkalom megszervezéséért. Az Ő sodró lendületük viszi magával az egyház tagjait a szolgálatokban.

Karácsonyra Készülve

A négy adventi héten nagyobb gonddal vesszük számba, hogy mi mindent kell elvégeznünk ahhoz, hogy méltóképpen várhassuk Krisztus születésének évfordulóját. Nem csak lakásunk, környezetünk takarításával illik foglalkoznunk, hanem lélekben is ezt kell tennünk. Ha ezt sikerül elvégeznünk, ez lehet a legszebb a karácsonyfánk alatt.

Úgy gondoltam – mint kiderült rajtam kívül többen is -, hogy a temetőben megállok szüleim, rokonaim, kedves ismerőseim sírjánál. Bárhol felidézhetem, gondolhatok rájuk, de a sír mellett más... Az ünnep közeledte is hatással van lelkünkre, gondolatainkra. Sok-sok emlékkép jön elő. A gyermekkori karácsonyok hangulata. A KARÁCSONY, ahogy a családban, a templomban megtelt tartalommal. A hosszútűskés fa illata keveredve néhány szem jonatán alma illatával. A házilag gyártott-csomagolt szaloncukrok, ezüst diók látványa. Egy-egy sál vagy házilag kötött kesztyű, melyekből a szeretet áradt. A háború után ezt is elég nehéz volt beszerezni. Álltunk a fa mellett és énekeltük a Krisztus Urunknak áldott születésén kezdetű éneket. És most is érzem, hogy akkor ott megszületet bennünk az Úr!

Azután az emlékezés fonala elér a máig. Gondolatban elbúcsúzva hazaindulok. A temető rendezett. A sírok többségén koszorú. A virágok megfagytak, az élethű művirágok most is virítanak. Szembetűnő a rendezettség, a tisztaság. Néhány gyülekezeti tag gondos, rendszeres időközben visszatérő munkájának eredménye ez. Többségük idős, kérdés, meddig bírják még a takarítási eszközök használatát? Jól emlékszem, hogy fiatal koromban gyülekezeti tagjaink erkölcsi kötelességüknek tartották részvételüket az egyházban felmerülő munkák végzésében. A sírásánál és a

Köszönet minden presbiternek, hogy minden ülésünk határozatképes, hogy erejükhöz képest segítenek mindenben. A mindennapi tevékenységeink: a könyvelés, az elszámolások, az alapítvány működtetése, a pályázatok indítása és elszámolása önzetlen munkájuk nélkül lehetetlen lenne. Köszönet az énekkar vezetőjének és tagjainak a rendszeres próbákért és szolgálatokért, amivel a mi élő egyházunk hírnevét öregbítik, ahol fellépnek.

Köszönet minden egyháztagnak, hogy adományaikkal fenntartják az egyházat, hogy munkájukkal segítenek mindenben.

2017 a reformáció 500 éves évfordulója. Mint minden protestáns a világon, így mi magyar reformátusok, és mint ácsiak is készülünk ennek méltó megünneplésére.

Mi csak a nagy Isten eszközei vagyunk országa építésében. Kiválasztott bennünket munkatársainak. Hitünk szerint ezért személy szerint nem említünk senkit sem adománynál, sem a szolgálatnál. Mert:

Egyedül Istené a dicsőség

Dr. Szentirmai István Főgondnok

temetésnél 40-50 ember lapátolt. Műanyag virág akkor nem volt, a sírokról leszedett hulladékot a kijelölt helyen rendezett kupacokba gyűjtötték. A sírok közti növényzet kaszálása licitáláson kelt el. A közös munkában mindenki részt vett. Aki bármilyen okból nem tudta vállalni, anyagilag segített. Sajnos, napjainkban ez nem általános. Pedig nagy szükség lenne rá! A temető első területe rövidesen betelik. Akkorra meg kell nyitni a hátsó részt. Ott most többé-kevésbé makacs bozót található. A gyülekezetünk néhány tagja sok munkával, anyagi ráfordítással gyérítette azt a növényzetet, de még sok munka van hátra. Jó lenne, ha valamennyi munkabíró testvérünk néhány négyzetméteren irtást végezne ezen a területen. Előbb-utóbb rendezetté válna a terület.

A lehullott levelet a területhez tartozó sírok környékén sem mindenki takarítja el. Így nem csak a szállítást végzik önként a résztvevők, hanem a seprést és a rakodást is.

Gyermekkoromban temetéskor általában virágcsokrokat hoztak a sírokra. Ez leszedés után a kupacban nagyrészt komposztálódott, nem okozott nagyobb gondot. A mai temetéseken sok koszorú kerül a sírhalmokra, ezek a koszorúk már nem rendelkeznek az előbb említett tulajdonságokkal. Leszedés után szinte megtelik velük a konténer, elszállításának költsége nagyjából megegyezik a sírmegváltás költségével. Látható, hogy az egyházi birtokok elvesztése után ezek az anyagi költségek azokra hárulnak, akik szívükön viselik egyházuk sorsát.

Kérem kedves Testvéreinket, és mindazokat, akiknek hozzátartozói temetőnkben nyugszanak, hogy gondjainkat megismerve szíveskedjenek azok enyhítésében segíteni!

Héregi Kálmán presbíter

ANYAKÖNYVI ADATOK 2016. január 1 től:

MEGKERESZTELTÜK:

Samai Zsombor
Fehér Zalán
Dávid Bence
Balázs Anna Zselyke
Meszlényi László
Meszlényi Márton
Posta Viktória
Kiss Gergő
Csákány Adél
Nemeséri Kristóf
Szűcs Boldizsár
Juhász Ferenc Marcell
Faragó Gergő
Keresztes Áron
Burdí Anna
Werner Márton
Bábik Bence
Éri Dorka Hanga
Varga Aliz
Pék Benedek
Bubán Anna
Horváth Panni
Rózsási Luca
Mészáros Anita
Poncsák Benett

KONFIRMÁLT:

Ásó Péter
Gógh Barbara
Gógh Krisztián
Hegedűs Martin

Horváth Péter
Kalla Marcell
Kovács Zsuzsa
Mórocz Dorina
Németh Kristóf
Németh Krisztián
Németh Réka
Pap Diána
Peka Gabriella
Pok Mónika
Skuba Norbert
Tóth Alexandra
Tóth Patrik Sándor
Varga Fruzsina

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT

Muity László Csaba - Gubó
Gréta
Süveg Ádám – Szépvölgyi
Ágnes
Fogarasi Csaba – Róka Kitti
Szűcs Roland – Sallai Éva
Kiss Tamás Miklós – Árendás
Veronika

ELTEMETTÜK:

Varga László	50 év
Nagy László	66 év
Novotni Viktor	83 év
Péntek Krisztina	87 év
Tomanicz Ferenc	50 év
Tomanicz István	87 év

Füsi Norbert	26 év
Magyar Lajosné	
Vulcz Erzsébet	83 év
Varga Zsigmondné	
Nagy Teréz	89 év
Szőnyi Lajos	66 év
Vörös Kálmán	80 év
Kopócsi Jánosné	
Réti Zsuzsanna	63 év
Vizi Józsefné	
Komlósi Piroska	90 év
Hegedűs János	50 év
Rémai István	48 év
Bokréta István	67 év
Nyéki Zoltánné	
Fodor Vilma	89 év
Kovács Jánosné	
Nyéki Mária	97 év
Tóth Jenő	68 év
Kiss István	71 év
Pauer Lászlóné	
Ásó Erzsébet	86 év
Szépvölgyi Jánosné	
Nyéki Erika	73 év
Matics Edit	75 év
Szabó Szonja	38 év
Kustán Zoltánné	
Kustán Olga	80 év
Gasztonyi Miklós	74 év
Bogár János	64 év

Tájékoztatjuk Testvéreinket az ünnepi istentiszteletek rendjéről:

<u>december 24.</u>	15 óra szentesti istentisztelet gyülekezetünk hittanos tanulóinak szolgálatával
<u>december 25.</u>	10 óra úrvacsorás karácsonyi istentisztelet
<u>december 26.</u>	10 óra istentisztelet legátus szolgálatával
<u>december 26.</u>	15 óra úrvacsorás istentisztelet a pénzügyi iskolában
<u>december 26.</u>	16 óra istentisztelet a gyülekezeti teremben
<u>december 31.</u>	16 óra óévi istentisztelet
<u>január 1.</u>	10 óra újévi, vasárnapi istentisztelet
<u>január 1.</u>	16 óra istentisztelet a gyülekezeti teremben

Valamennyi Testvérünknek áldott, szeretetteljes karácsonyt és áldott, boldog új évet kíván a Presbitérium.

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit a karácsonyi ünnepekben gyülekezetünk közösségébe!